

måde vil det være lettere for dem at forstå den danske begrebsverden, når de senere skal til at lære at læse og skrive.

Når børn lærer dansk på et så tidligt tidspunkt i livet som overhovedet muligt, vil de også få meget bedre udbytte af undervisningen, når de starter i skolen. Desuden vil man få en nær kontakt med forældrene og på denne måde lære indvandrerforældre vigtigheden af at have et tæt forældre/skolesamarbejde og dermed lære de danske normer og traditioner i folkeskolen at kende. Desuden giver folkeskolelovens § 3, stk. 3, kommunalbestyrelsen mulighed for at beslutte at lade andre elevgrupper være omfattet af tilbuddet, og det kan f.eks. være elever fra private skoler.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti i årevis har kæmpet for at få fjernet modersmålsundervisningen, og desuden har der jo været beslutningsforslag fra både Venstre og De Konservative om ophævelse af kommunens pligt til at tilbyde modersmålsundervisning. Jeg skal dog her indskyde, at Dansk Folkeparti mener, at man taget under ét skal styrke danskundervisningen i børnehaveklassen, 1., 2. og 3. klasse, og vi så gerne, at man gav børnene ekstra dansktimer. Flere kommuner i landet har optimeret danskundervisningen, og det har vist sig, at her er integrationen af tosprogede børn lykkedes på en helt anden måde end i de kommuner, der har få dansktimer.

De indvandrere, vi har i Danmark, skal være med til at holde hjulene i gang i det danske samfund. Det gøres ved en ordentlig arbejdsindsats, og for at klare sig på arbejdsmarkedet er det vigtigt at lære at tale dansk. En kommunikation med danskerne foregår bedst på danskernes præmisser, idet vi lever i det danske samfund og skal leve efter de danske kulturnormer.

Dansk Folkeparti hilser lovforslaget velkommen og kan naturligvis støtte det fuldt ud.

Kl. 11.10

Carina Christensen (KF):

Da den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, ikke kan være til stede, har hun bedt mig læse følgende op:

L 142, som ligger her, er en videreførelse af de tanker og meninger, som længe har været konservativ politik på området. Det Konservative Folkeparti har længe ønsket at afskaffe kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning, og derfor er det helt i tråd med vores tan-

ker, at man nu gør det frivilligt for kommunalbestyrelsen, om den ønsker at tilbyde modersmålsundervisning. Med andre ord: Vi støtter forslaget fuldt ud.

Forslaget har for os to helt klare mål, som skal ses i sammenhæng med de øvrige tiltag for at styrke tilegnelsen af dansk: for det første at synliggøre over for indvandrerne og deres børn, at gode dansk kundskaber er af absolut vital betydning for at begå sig i det danske samfund. Derfor er det en nødvendighed at forstærke dansk kundskaberne tidligt, så børn af indvandrere ikke føler sig klemt, allerede når de starter i grundskolen, og det kan man nemt gøre, når man skal starte i en klasse med andre børn, der har 5-6 års erfaring med det danske sprog. Det kan vi vist alle være enige om er en skidt start på skolelivet.

Vi skal sætte ind tidligt, for jeg tror, indvandrerbørn har godt af at stifte bekendtskab med det danske sprog så tidligt som muligt. De skal simpelt hen i vuggestue og børnehave sammen med naboens børn, hvis de skal undgå at få problemer med det danske sprog senere hen. I børnehaven kan de jo lege sig til det danske sprog, også selv om de måske kun taler deres eget sprog i hjemmet, og derfor er det absolut glædeligt, at L 142 foreslår, at tidspunktet for, hvornår sprogstimuleringen af tosprogede børn i førskolealderen skal starte, nedsættes fra 4 til 3 år.

Det bringer mig over til det andet punkt, som vi mener er fremragende ved dette forslag: der bliver en mere lige fordeling, når der er tale om mellemlange og lange kompetencegivende uddannelser. Her er vore indvandrere og deres efterkommere desværre alt for dårligt repræsenteret. Nøglen til at løse problemet er dansk og atter dansk, for det er forudsætningen for at tilegne sig alle de færdigheder i grundskolen, som skal forberede vores børn til at klare sig senere i livet.

Som indvandrer i Danmark er det nødvendigt at kunne begå sig på dansk i skolen, på jobbet og i fritiden. Sit eget modersmål, kultur og traditioner må man naturligvis gerne beholde ved siden af, men vi er nødt til at stille krav, hvis vi skal gøre os forhåbninger om den vellykkede integration, vi alle sammen ønsker. Det er en bjørnetjeneste ikke at stille krav, det er socialt uforsvarligt ikke at gøre en ekstra indsats for dansk i undervisningen, og L 142 er derfor et skridt i den rigtige retning.